

LICEUL
TEHNOLOGIC
BRĂȚIANU
DRĂGĂȘANI

LOGOS

REVISTĂ DE CULTURĂ ȘI CREAȚIE

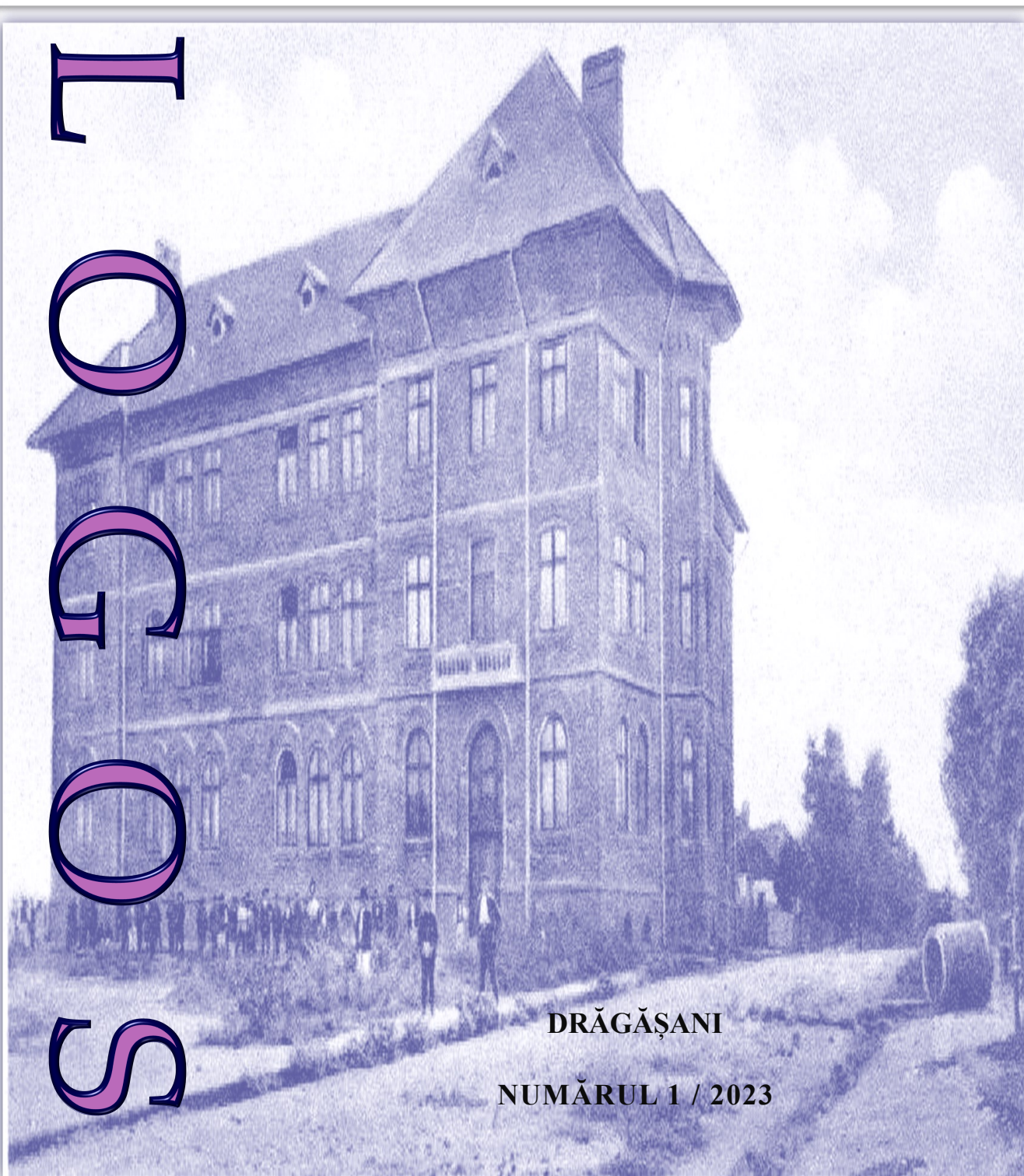
L

O

G

O

S

DRĂGĂȘANI

NUMĂRUL 1 / 2023

LICEU TEHNOLOGIC BRĂTIANU DRĂGĂȘANI
LA ÎNCEPUTURI

LOGOS

Revistă de cultură și creație

Nr.1 - Februarie 2023

Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani

LOGOS

Revistă de cultură și creație

Nr.1 - Februarie 2023

Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani

Director: prof. Vătafu Tiberiu Vicențiu

Directori adj.: prof. Dumitru Eliza Ramona
prof. Petrescu Ioana

Redactor-șef: prof. Călinescu Elena Natalia

Redactor: prof. Șerbana Cristina

Tehnoredactare, grafică: Fianu Dănuț

Corectură: prof. Boroșanu Anca Nicoleta
prof. Călinescu Elena Natalia

Colaboratori profesori:

Arapalea Anca
Băluțoiu Gina
Boroșanu Anca Nicoleta
Butușină Maria
Călina Maria Rebeca
Croitoru Ileana Alina
Drăgoescu Alina
Dumitru Eliza Ramona
Fianu Dana
Ivan Rodica
Luca Florina
Mărunțelu Ion
Pandeliu Daciana Loreta
Petrescu Ioana
Preda Gabriela
Vaida Mihaela

Colaboratori elevi:

Buliteanu Daria Georgiana
Drăghici Crina Ionela
Ghidan Păpușe Ami
Giura Elena Laura
Ispășoiu Carmina
Lazăr Alexandra Elena
Marinescu Iuliana Ioana
Nicolaiescu Izabela
Orăcel Florina
Pericică Răzvan Valentin
Stroe Marius Gabriel
Toloiu Popa Denisa
Tudosie Elena Denisa
Țucneanu Andreea

Adresa revistei:

Str. Mihail Kogălniceanu Nr.1 Municipiul Drăgășani, Județul Vâlcea

E-mail: revistalogos.ltb.2022@gmail.com

Responsabilitatea asupra conținutului textelor aparține autorilor.

ISSN 2068-2654

Despre Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani

Director: profesor Tiberiu Vicențiu Vătafu

După mai bine de un secol de la înființare, apărut datorită cerințelor și asistențelor locuitorilor orașului, dar și a celor din localitățile învecinate, Liceul Tehnologic Brătianu străbate timpul ca martor semeț al Drăgășaniului încă din anul 1919, inițial sub numele de Gimnaziul Unirea, ce a fost reconstruit după un an de existență pe terenul familiei Brătianu din strada Mihail Kogălniceanu, căci localul școlii are neșansa de a trece printr-un incendiu în anul 1920, când o parte a clădirii a fost arsă.

Ca urmare a acestui incident, între 1922 și 1926 se reconstruiește Gimnaziul Unirea, o nouă școală cu subsol, parter și două etaje, care, din anul 1922, își schimbă denumirea în Gimnaziul Brătianu, iar din 1944 se transformă în Liceul Brătianu Drăgășani, până în anul 1948.

Liceul a purtat de-a lungul timpului denumiri diverse (Școala Medie Tehnică Vicolă (1948-1955), Centru Școlar Agricol (1955-1966), apoi Liceul Agro-Industrial ce a funcționat, din 1990 și până în 1999, ca Grupul Școlar Agricol), printre care cea de Grupul Școlar Brătianu, din anul 1999 și până în 2014, când a fost numit Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani, denumire ce se păstrează și astăzi.

Dincolo de toate aceste intitulări, rolul acestei școli a fost și este de a pregăti tinerii în funcție de cerințele comunității și societății, de nevoile de pe piața muncii, urmărind permanent să educe generații atât în ceea ce privește cunoștințele de cultură generală specifice unui liceu teoretic, profilul științelor naturii fiind un exemplu în acest sens, cât și în formarea de competențe profesionale în domenii precum mecanic auto, mecanic agricol, industrie ali-

mentară, turism și alimentație, electrician, automatizări, economic, protecția mediului ce niciodată nu sunt lipsite de acele noțiuni generale necesare adolescentului, din contră, prezintă avantajul de a pregăti elevul pentru o anumită profesie.

Așadar, Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani își asumă misiunea de a asigura calitatea în educație printr-o adaptare continuă la cerințele sociale și profesionale, promovând un învățământ deschis și flexibil, oferind un mediu modern de învățare prin mijloacele didactice utilizate, dar și prin proiectele derulate, ce valorifică potențialul elevilor în domeniile lor de pregătire și motivează participarea lor activă la derularea activităților instructiv-educative, atât în cadrul școlar, cât și în afara lui, oferindu-le acestora posibilitatea de a se perfecționa prin stagiile de pregătire practică pe care le au la dispoziție în colaborare cu agenți economici, dar și prin schimburile de experiență cu elevi din alte țări europene.

Revista *Logos* – în numele cuvântului

Profesor Elena-Natalia Călinescu

Omul ca ființă socială interacționează cu ceilalți mai ales prin capacitatea de a comunica, iar termenul *logos*, pe lângă etimologia filozofică, are și sensul familiar de cuvântare, discurs. Dar cum putem expune în fața auditoriului ceea ce avem de spus? Cum putem transmite ideea ca noțiune de bază a vieții înseși? Evident, răspunsul este: prin limbajul construit cu ajutorul acestui mecanism viu numit cuvânt.

Ce ar fi omul fără cuvânt?... O rătăcire în gol pe traiectoria vieții, o pasăre fără zbor ce s-a înstrăinat de trilarile-i native, o candelă fără lumină în râul lipsit de susur, natură în nonculoare ce-și pierde din a ei măreție, dar, mai presus de toate, omul în lipsă de cuvânt nu știe, nu află, nu scie, căci „*Literă de literă nu creează un întreg, ci un cuvânt, adică un sens*” afirmă Nichita Stănescu în volumul *Amintiri din prezent*.

Pornind de la această idee, putem susține că, într-adevăr, cuvântul nu înseamnă doar simple semne grafice, ci reprezintă sensul existenței înseși: el este un produs al gândirii, al cunoașterii, al trăirii, un răspuns al esenței umane, o modalitate în sine de a ne exprima, de a comunica ceea ce am acumulat, ceea ce simțim, de a ne manifesta în tot ceea ce reprezintă socialul din noi, în bucuria de a lega prietenii, dar și în artisticul, sensibilul uman.

Să dăm curs atunci cuvântului scris, iar prin torentul de litere să țesem sensuri, să învățăm să zburăm, să avem curajul să ne exprimăm, să descoperim și să ne autodescoperim, să explorăm, să colaborăm, să creăm, să visăm, să diversificăm mediul nostru școlar, să încercăm să colorăm utilul cu plăcutul, cu pasiunea, cu talentul. Prin cuvânt să transformăm cunoștințele în produs intelectual și creativ, în deprinderi și abilități, în competențe ce ne vor fi utile mai târziu. Și care ar fi modalitatea prin care am putea

cel mai bine să valorificăm cuvântul? „Revista *Logos*”!

Astfel, prin reluarea „Revistei *Logos*” a Liceului Tehnologic Brătianu Drăgășani se urmărește motivarea elevilor și a cadrelor didactice pentru a se implica în valorificarea cunoștințelor din diverse domenii științifice, inclusiv cel literar-artistic, argumentul principal al acestui demers fiind acela că publicația reprezintă o resursă a valorificării potențialului cognitiv și creativ al elevilor, un privilegiu pentru îmbunătățirea și încurajarea exprimării prin activități publicistice și artistice, o manifestare a lucrului în echipă, dar și o modalitate de a utiliza eficient instrumente tehnologice, de a selecta informații și de a-și dezvolta gândirea critică.

În acest fel, educația formală specifică instituției școlare se completează și se îmbină armonios cu cea nonformală și ajută elevii să își dezvolte capacitatea de sinteză și analiză a informației în general, prin care să traseze anumite repere valorice culturale și morale, impactul fiind acela de promovare a celor cu pasiune pentru scris și creație, pentru artă, dar și de explorare a unor valori cultural-spirituale naționale, a unor tradiții românești și, prin urmare, de promovare a liceului.

În plus, munca în echipă, colaborarea, participarea activă, respectul, dialogul reprezintă atitudini necesare desfășurării activităților instructiv-educative, dar și extracurriculare, iar o revistă școlară poate contribui la formarea acestora prin implicarea noastră, a tuturor.

Vă invit, așadar, dragi colegi și elevi, să participăm în numele cuvântului la reclădirea acestei publicații: „Revista *Logos*” a Liceului Tehnologic Brătianu Drăgășani.

Argoul adolescentului

Profesor Anca-Nicoleta Boroșanu

Limbajul vârstei juvenile este un subiect controversat și de perpetuă actualitate. Fie că acceptăm, fie că nu, una dintre trăsăturile adolescenței o constituie existența unui limbaj propriu pe care îl putem numi argoul adolescentului. Indiferent de naționalitate, tânărul se simte și chiar este, în multe privințe, altfel decât adultul. Pe orice meridian al globului pământesc, el își caută un limbaj care să exprime cât mai bine nevoia sa de a nu semăna cu cei maturi. Frecvența în vorbirea tinerilor a unor cuvinte și unități frazeologice caracterizate în dicționare ca „argotice” a fost constatată în multiple rânduri de cercetători.

Se remarcă o utilizare mai frecventă a anumitor elemente lexicale care au o deosebită valoare expresivă. Lexicul folosit de anumite grupuri sociale restrânse, diferențiate mai mult sau mai puțin în cadrul societății, este considerat ca o abatere de la norma generală. Cauzele existenței acestui limbaj sunt: necesitatea unei vorbiri expresive, comoditatea vorbitorilor care nu depun efort pentru găsirea unui cuvânt care să se adapteze unui anumit context, precum și conștiința vorbitorilor de a aparține unui anumit grup lingvistic.

Tinerii au un apetit al noului, al modernului, mult mai accentuat decât persoanele în vârstă. Expresivitatea termenilor provine din dorința de a evita o exprimare ștearsă, neutră, banală, din dorința de a impresiona, de a atrage atenția sau de a contrazice. De aceea limbajul lor este „presărat” cu neologisme sau cuvinte din alte limbi mai mult sau mai puțin adaptate la graiul nostru. Astfel, astăzi trebuie să fii „cool”, iar pentru aceasta trebuie să-ți schimbi „look-ul”. Des întâlnitul „bună-zia” devine „heloo” și așa mai departe. Mass-media are un rol important în acest sens. Revistele pentru tineri, emisiunile de divertisment, filmele abundă în expresii mai mult sau mai puțin elegante.

Neologismele și termenii tehnici sunt foarte importanți în limbajul actual al tinerilor. Apariția acestor termeni sunt un rezultat al influenței internetului asupra vorbirii. De asemenea, știința și tehnica are un rol central în viața contemporană. Cuvintele vechi, chiar arhaice, sunt mult mai reduse ca frecvență datorită evitării unei exprimări prea banale. Tocmai din această cauză, folosirea limbajului argotic este generată de dorința de diferențiere de ceilalți.

Schimbările de sens în limbă se produc sub presiunea nevoii constante de expresivitate. Fiecare categorie sau individ o rezolvă cum poate: cu neologizări mai mult sau mai puțin forțate, cu expresii artisanale, cu termeni din internet, pentru că internetul este producător fertil de „combo-uri” de limbaj, unele chiar haioase. Cu toate acestea limba română e foarte flexibilă și suportă ușor „îmbunătățiri și ajustări”, până la urmă inovațiile în limbajul tinerilor reprezintă un exercițiu de creativitate.

Mircea Eliade. De la mit la filosofie

Profesor Daciana-Loreta Pandelie

Între Eminescu și istoricul miturilor, Eliade, există numeroase corespondențe. Pentru Eliade, Eminescu este modelul absolut, capabil să exprime o întreagă spiritualitate națională. Ceea ce îi apropie, după cum remarca O. Ghidirmic în „Proza românească și vocația fantasticului” este romantismul funciar al poetului, deoarece Eliade este el însuși o structură fundamental romantică. Autorul „Noptilor la Serampore” a fost fascinat de mituri, iar romanticii au fost cei mai mari valorificatori și creatori de mituri. Nostalgia originilor, mitul androgenic al reintegrării, mitul eternei reîntoarceri, cercetate minuțios de Eliade figurează printre descoperirile și „redescoperirile” cele mai importante ale romantismului.

Rădăcinile romantismului trebuie căutate și în India, în extraordinara eflorescență spirituală, care a caracterizat această străveche civilizație. Naturismul, panteismul, neglijarea dignității personalității umane în raport cu cosmosul, cu natura își găsesc corespondent în explozia de forme vegetale și minerale, prezentată în arta plastică indiană. Izvoare ale gândirii indiene pot fi detectate peste tot în opera eminesciană. Călătoria lui Eliade în India, bursier la Universitatea din Calcutta, poate semnifica o călătorie pe urmele lui Eminescu. La originea fantasticului lui Eliade stă fantasticul eminescian filosofic pe care autorul „Domnișoarei Christina” și al „Șarpelui” îl duce mai departe și-l dezvoltă într-o ecuație personală. Jocul cu timpul și spațiul din „Sărmanul Dionis” și „Avatarii faraonului Tla” se constituie într-un posibil punct de plecare. Traectoria prozei fantastice a lui Eliade este de la *mit la filosofie*, acesta fiind un filosof al miturilor.

Fără dialectica sacrului și profanului nu putem înțelege specificul fantasticului eliadesc. Sacrul reprezintă valoarea supremă,

esențialitatea, iar profanul este echivalent cu efemerul, derizoriul, caducitatea. După Eliade, sacrul este camuflat în profan, deoarece timpul sacru este timpul mitic, spre deosebire de timpul profan, istoric, care se scurge neconținut, fiind, prin definiție, trecător. „Ieșirea din timp” a lui Gavrilescu înseamnă ieșirea din timpul profan și intrarea în timpul sacru.

Pornind de la mit, Eliade ajunge la narațiunea științifico-fantastică, „Tinerete fără tinerete”, o replică a bine-cunoscutului basm popular românesc „Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte” pe tema tinereții veșnice. Finalul operei este puternic și, prin relativismul timpului și spațiului, ne trimite la „Sărmanul Dionis” a lui Mihai Eminescu.

În construcția nuvelei „Domnișoara Christina”, Eliade preia schema „Luceafărului” eminescian, inversând termenii. Astfel, domnișoara Christina joacă rolul Luceafărului, un Luceafăr negativ, dacă se poate spune, prin excelență demonic. Cele două apariții în vis ale domnișoarei Christina corespund celor două metamorfoze ale Luceafărului care i se arată fetei de împărat, tot în vis, în poemul eminescian. La cea de-a treia apariție, domnișoara Christina îi recită lui Egor din „Strigoii” și îi reproduce două propoziții-cheie din „Sărmanul Dionis”: „Și tot astfel dacă închid un ochi văd mâna mea mai mică decât cu amândoi... În faptă, lumea-i visul sufletului nostru...”.

Motivul insulei, frecvent în proza eminesciană („Cezara”, „Avatarii faraonului Tla”, „Făt-Frumos din lacrimă”, „Povestea magului călător prin stele”), l-a preocupat și pe Eliade, care, pornind de la nuvela eminesciană, și-a intitulat un întreg volum de eseuri, nu întâmplător, „Insula lui Euthanasius”.

Insula reprezintă în mitologie: “centrul în jurul căruia s-a creat lumea”. Este un teritoriu sacru, nu profan, prin natura ei explozivă, prin aspectul ei luxuriant. Cele patru izvoare care se varsă într-un lac, în mijlocul insulei, corespund celor patru fluvii ale Raiului. În cadrul întâlnirii lui Ieronim cu Cezara, pe insula lui Euthanasius, Eliade decriptează un “mit al reintegrării”. Insula reprezintă un cadru propice erosului, chiar prin faptul că-i izolează pe îndrăgostiți (Ieronim și Cezara redevin Adam și Eva).

În nuvela lui Eliade, “Șarpele”, pe lângă motivul insulei, împrumutat de la Eminescu, întâlnim și motivul șarpelui (care împrumută titlul nuvelei). La Eliade, șarpele este un simbol al senzualității, al erosului, într-o primă accepțiune. În cea de-a doua accepție, în mitologia indiană, șarpele este un simbol al lu-

minii, al înțelepciunii, un “frate al soarelui” .

Natura fantasticului nu poate fi definită, astfel, decât pornind de la disocierea conceptelor de fantezie și imaginație.

Nicolaiescu Izabela - Adolescența - clasa a IX-a SN

Receptarea poetului național între clișeu, respingere și emoție autentică

Profesor Călina Maria-Rebeca

Dacă la început s-a creat un mit Eminescu, exegeții contemporani caută să susțină actualitatea poeziei eminesciene sau, din contră, o combat. Studii numeroase se dovedesc necesare și îndreptățite să susțină reprezentativitatea lui Mihai Eminescu pentru cultura română, dar câtă poezie se citește cu adevărat? Câte volume de poezie sunt așezate pe noptieră? Cât se citește din Eminescu și cât se meditează asupra unui vers sau unei imagini? Cât și ce se recită la școală? Există trepte ale receptării sale? Cum și când ne apropiem de poezia sa? Îndepărtându-ne de portretul maioreșcian și de datele biografice, cum receptăm poezia lui Eminescu? Antume sau postume, sunt poeziile lui Eminescu imposibil de înțeles în afara contextului cultural al creației? Dezvăluie manuscrisele o altă fire

poetică decât cea impusă de-a lungul vremii de cei doi mari critici literari, Maiorescu și Călinescu?

Actualitatea operei lui Eminescu se justifică prin universalitatea operei ei. De fapt, inactualitatea nu a fost nici în trecut și nici acum una a operei eminesciene, ci a receptării. Există o actualitate literar-istorică și una a receptării și valorizării. Inițiat de „poetica” maioreșciană, consolidat de viziunea lui G. Călinescu, orizontul receptării a păstrat mult timp imaginarul canonic. Lectura operei eminesciene, în limitele receptării poetului ca autor canonic, reprezintă o imagine trasată de aceleași linii clasice, imagine-șablon, imagine trunchiată. Depășirea acestui clișeu de receptare duce către adevărul poeziei eminesciene.

Evitând sintagme precum „poet național”, „omul deplin al culturii românești” sau „geniu” (cu alte cuvinte, mitul cultural), cititorul de astăzi trebuie să se întoarcă la origini, la lectura descătușată de orice înrăurire critică și, ținând seama de contextul cultural al creației, să recepteze emoțional poezia lui Eminescu.

Pentru cei mai mulți, apropierea de poezia eminesciană echivalează cu aflarea în fața unei piese rare de artă, despre care se știe că este valoroasă, greu însă de descifrat. Astfel, cititorul rămâne în afară, admiră platonice, nu cercetează, nu pătrunde, nu simte, nu vibrează. Poezia se citește cu sufletul. Este nevoie de inteligență emoțională, de voință de deschidere către universul poetic atât de profund și infinit variat, de empatie, de experiență și maturitate emoțională.

Se pune întrebarea dacă sensurile revelate de textul poetic coincid cu cele dorite a fi exprimate de poet însuși. Parcurgerea poemului este însoțită mereu de un proces intuitiv legat de surprindere a sensului. În plus, se poate spune că destinul unei opere depinde de corecta receptare a sensului ei. Intuirea sensului ia naștere pe măsura identificării detaliilor, a cuvintelor și jocurilor de cuvinte care relevă sensul. În procesul de atribuire a sensului, cititorul face popasuri interogative și încearcă să înțeleagă treptat ideile transmise în poet. Satisfacția pătrunderii sensului nu este lipsită de neprevăzut. În procesul captării sensului, dezvăluirea secretelor oculte de mișcarea sinuoasă a semnificațiilor poate transforma un text puternic încifrat metaforic într-unul accesibil. Un text care-și dezvăluie sensul capătă în mintea cititorului o nouă înfățișare. Mai exact, dobândește un conținut care, o dată trecut prin filtrele subiectivității receptive, nu mai este ambiguu sau abstract, ci comunică în mod emoțional, dând naștere unor senzații asociate plăcerii, revelației, frumosului.

Nu în ultimul rând, actualitatea operei eminesciene se justifică prin „mutațiile poeziei românești”, prin ecoul operei sale în poezia lui Arghezi, Barbu, Blaga și mai cu seamă a lui Nichita Stănescu. Dialogul operei lui Nichita cu poezia eminesciană, inaugurat cu volumul

Sensul iubirii, se adâncește în volumele următoare, până la o poetică proprie. În creația sa literară, Nichita Stănescu intră în relații intertextuale cu opera eminesciană, cel mai frecvent, prin *Odă în metru antic*, dar, chiar dacă mai rar, în mod semnificativ, și prin *Luceafărul*, *Scrisoarea I*, *Rugăciunea unui dac*, *Scrisoarea IV* și altele. Citatul intertextual se constituie în cale de acces la sensul diverselor poeme, rescrierea unor fragmente sau poeme eminesciene generează, prin integrarea lor specifică, în structura semantic-sintactică a poemelor lui Nichita Stănescu, ipostaze diferite de situație față cu întrebările Ființei. Întâlnirea aceasta strălucită a lui Nichita cu Eminescu reiterează creativitatea operei eminesciene, dezvăluie perspectiva deschisă în mod admirabil în poezia românească de către Eminescu și mai ales susține universalitatea operei acestuia.

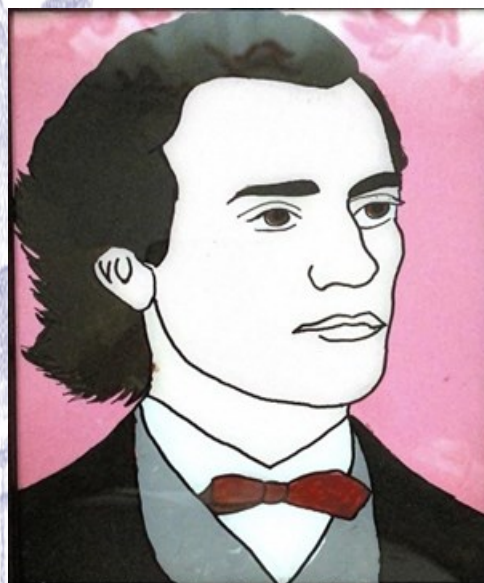
Un alt dialog strălucit este cel Eminescu – Blaga. Analizând poezia *Melancolie* a lui Blaga prin raportare la tema melancoliei eminesciene, Zoe Dumitrescu-Buşulenga observă că la Eminescu, ființa umană nu poate fi sustrasă dramei universale la care participă. Tot astfel, în poezia blagiană, ființa umană devine un centru receptor al durerii universale. Acesta este numai un exemplu de influență catalitică în poezia românească posteminesciană. Așadar, impactul poeziei eminesciene asupra poeziei românești ulterioare vine din asumarea lui Eminescu drept model. Ecoul poeziei eminesciene se regăsește în manifestarea protestatară violentă din creația lui Macedonski, năzuințele spre cunoaștere și întrebările dramatice privind ipostaza umană din poezia lui Arghezi, pesimismul metafizic transpus în simboluri în opera lui Bacovia, preocuparea pentru o mitologie românească în creația lui Blaga, dialogul intertextual în volumele de debut ale lui Nichita Stănescu, *Sensul iubirii* și *O viziunea a sentimentelor*.

În concluzie, receptarea și înțelegerea poeziei eminesciene reprezintă o condiție sine qua non a înțelegerii poeziei românești ulterioare romantismului, dar și un instrument la îndemâna noastră, a profesorilor de literatură,

de a face ceea ce suntem chemați să facem: să educăm fiecare generație în spiritul valorilor culturii naționale, astfel încât să depășim clișeizarea inevitabilă prin cultivarea emoției artistice a cărei sursă este, printre multe altele, limbajul poetic.

Bibliografie:

Mircea Cărtărescu, *Eminescu. Visul chimeric*, Editura Humanitas, București, 2011;
 Zoe Dumitrescu-Buşulenga, *Eminescu – cultură și creație*, Editura Eminescu, București, 1976;
 Al. Marino, *Hermeneutica ideii de literatură*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1987;
 Nichita Stănescu, *Fiziologia poeziei*, Editura Eminescu, București, 1990

Giulia Elena-Laura - Eminescu - Clasa a XI-a Științele Naturii

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR PRIN ACTIVITĂȚI ARTISTICO-PLASTICE

Profesor ing. Mihaela Vaida

Motto: „Creativitatea este un proces de învățare aparte, la care elevul și profesorul sunt una și aceeași persoană.” (Arthur Koestler)

Cultivarea capacității creative este un obiectiv principal al școlii moderne, chiar dacă curriculum existent presupune o serie de informații stricte ce trebuie memorate într-un timp relativ scurt ce impun o anumită organizare și disciplină didactică. De multe ori, profesorul este în incapacitatea de a reuși să transmită aceste informații pe înțelesul elevilor, încercând să găsească cele mai bune metode de predare. Elevul devine obosit, absent, lipsit de motivație, plictisit. Și atunci ne întrebăm... Putem face oare mai mult? Răspunsul e clar: DA.

Modelarea, formarea și educația omului cer timp și dăruire. Un proces educativ eficient presupune îmbinarea activităților de

predare la clasă cu activități extracurriculare ce permit manifestarea creativității elevilor, într-un cadru ușor accesibil și atrăgător. Școala trebuie să stimuleze inițiativele, ingeniozitatea și curiozitatea, să ofere elevilor ocazia de a lua singuri deciziile potrivite, să îi motiveze și să le stimuleze încrederea de sine.

Conform modelelor psihologice propuse de J.S. Renzulli și T.M. Amabile, potențialul creativ reprezintă intersecția dintre trei grupe de factori psiho-comportamentali: aptitudinile pentru disciplină (cunoștințe și priceperi), aptitudinile de gândire creativă, respectiv interesele și motivația intrinsecă (perseverență, angajarea în sarcină).

Cei trei factori interacționează în personalitatea unui elev în cadrul unui act creativ, într-un mediu educațional favorabil.

La clasa a X-a învățământ profesional, domeniul Textile și pielărie, modulul „Elemente de design“ are o structură flexibilă a conținuturilor, oferind posibilitatea experimentării de noi mijloace și resurse didactice care pot stimula interesul și creativitatea elevilor. Prin folosirea unor modele concrete precum observația, investigația dirijată, exercițiul, elevii pot deveni ușor parteneri ai jocului didactic.

Pot fi propuse diverse activități de învățare care urmăresc studiul culorilor, combinarea materialelor textile și a accesoriilor respectând legile armoniei culorilor, realizarea unor compoziții decorative cu rol aplicativ etc.

Toamna e un bun pretext pentru tot ceea ce înseamnă creație. Aproape fiecare elev devine un artist care zugrăvește acest anotimp în notele cele mai personale. Având la bază Cercul culorilor, realizat în orele anterioare,

elevii au folosit tehnica combinării culorilor de bază obținând diferite nuanțe într-o paletă artistică variată.

La sfârșitul orelor, lucrările au fost expuse, iar pe o foaie albă au fost notate observațiile și aprecierile. Elevii au posibilitatea de a se autoevalua prin compararea lucrării proprii cu celelalte lucrări expuse. Pe tot parcursul activității, elevii au participat cu bucurie și au avut o mare implicare emoțională, ceea ce a condus la dezvoltarea simțului estetic, dezvoltarea comunicării și colaborării, reușind să se simtă talentați și capabili de a crea. Activitățile artistico-plastice constituie un important mijloc de dinamizare a proceselor intelectuale, afectiv-voliționale și motivaționale. Astfel se pot educa multe procese psihice precum: percepția, atenția, spiritul de observație, inițiativa etc.

Mult timp s-a considerat că actul creativ este caracteristic doar unui număr restrâns de persoane. De fapt, creativitatea are la bază un anumit confort psihic care trebuie susținut prin motivare, exersare, dirijare.

„ Dansul frunzei”- tema: Studiul culorilor

(lucrări realizate de elevii clasei a X-a învățământ profesional)

Cartea - material spiritual

Profesor Elena-Natalia Călinescu

De-a lungul timpului, *cartea* a reprezentat, înainte de toate, esența verbului a fi, căci *hrisovul* nu este altceva decât dovada istorică a primelor documente, a primelor cărți scrise, am putea spune, ce stau mărturie a existenței noastre pe acest pământ. Și ce esență filozofică ar mai avea viața fără rădăcină ce își trage seva din spiritualitatea universală a acestui *eu* românesc?

Ca act domnesc, *cartea* reprezenta un privilegiu, dar și un act istoric din care izvorăște și încă mai răzbate sunetul fluierului ciobănesc din versurile lui Alecsandri: *Fluieraș de fag./ Mult zice cu drag;/ Fluieraș de os./ Mult zice duios;/ Fluieraș de soc./ Mult zice cu foc* ce-a încântat de veacuri plaiurile mioritice scâldate în pasteluri și mângâiate în susurul de doine păstrate-n dor amarnic, valorificat inițial în conștiința populară și cules apoi de scriitori de seamă care reușesc să transforme fondul autohton în literatură, în artă a cuvântului, căci *Numai poetul/ Ca păsări ce zboară/ Deasupra valurilor/ Trece peste nemărginirea timpului*, așa cum mărturisește Eminescu.

Pornind de la arhaicul *carte*, termenul îmbracă forma de *volum*, în limbajul actual, și chiar de parte a unui roman, *Cartea I, Cartea a II-a*, exemple ce îmbogățesc semantica limbii cu variante denotative precum: scriere cu un anumit subiect, publicație, registru sau carnet, cărți de joc, dar mai ales cu conotații ca învățătură sau cultură, căci de *ai carte, ai parte*. În acest fel, *cartea* se transformă din obiectual: act, scrisoare, document, în material: dovadă scrisă a unor concepte, idei, teorii, prin care cunoașterea se poate transmite mai departe, ne poate determina traseul intelectual, dar mai ales în etic, sentimental, prin impactul pe care ni-l oferă frumusețea cuvintelor ce plămădesc opera literară.

Astfel, traseul existențial este influențat de acea lumină a cunoașterii pe care o

câștigăm prin lectură, căci, în viziunea mea, a citi este un exercițiu ce îmbracă o diversitate de sensuri, nu doar din punct de vedere cognitiv, ci și spiritual, prin gustul acela unic, emoțional și moral al descoperirii vieții sub toate aspectele sale pe care ni-l oferă *cartea*, acest obiect aparent banal, dar complex prin însuși procesul specific *creației*, prin care Argezi transformă urâtul în estetic, veninul în miere, *Sapa-n condei și brazda-n călimară*, căci taina cărții răzbate din trecut să poată să clădească *o treaptă-n viitor*, inspirația, fondul cultural și munca asiduă a scrisului împletindu-se pentru a construi opera literară.

Iar când spun *creație* mă refer nu doar la cuvântul utilizat ca material de bază în construcția acesteia, ci și la formele expresive pe care le îmbracă arta scrisului, prin metamorfoza realului în sensibilitate ideatică. Lectura deschide în fața cititorului o multitudine de lumi posibile și imposibile în același timp, intangibile în concretul înconjurător, dar totuși tangibile la nivelul imaginației, căci o carte citită reprezintă, fără îndoială, o experiență de viață câștigată. Prin explorarea acestor universuri ficționale reușim să îmbogățim capacitatea noastră de a fi, nu doar prin simplul a exista, ci prin varietatea de a ști, a simți, a crea, a visa.

PREMIUL NOBEL PENTRU CHIMIE-2022

Profesor Gina Băluțoiu

Chimiștii au fost preocupați întotdeauna să construiască molecule din ce în ce mai complicate, într-un timp scurt și să nu fie costisitor, iar de-a lungul timpului au fost numeroși cercetători care și-au adus contribuția la dezvoltarea chimiei.

Premiul Nobel pentru chimie este acordat anual de către Academia Regală Suedeză de Științe cercetătorilor chimiști, pentru contribuțiile lor deosebite. Fiecare beneficiar primește o medalie, o diplomă și un premiu în bani. În acest an, Premiul Nobel a fost de aproximativ 1,1 milioane de euro, fiind câștigat de trei cercetători: Carolyn R. Bertozzi, Morten Meldal și K. Barry Sharpless pentru dezvoltarea "chimiei clic" și a "chimiei bioortogonale".

Conceptul de "chimie clic" a fost inventat în jurul anului 2000 de către cercetătorii Barry Sharpless și Morten Meldal. În "chimia clic", reacțiile chimice au loc rapid și se evită obținerea produșilor nedorți, fiind astfel foarte eficiente.

Cercetătoarea Carolyn Bertozzi a reușit să ducă "chimia clic" într-o altă dimensiune, descoperind metode prin care se pot cartografia biomolecule, dezvoltând reacții deosebite care au loc în organismele vii, numite reacții bioortogonale. În acest mod au fost îmbunătățite medicamentele care pot distruge țesuturile canceroase.

Barry Sharpless a câștigat al doilea Premiu Nobel, după ce a fost laureat și în anul 2001. Până la el au mai fost doar patru cercetători cu

câte două Premii Nobel, prima fiind cercetătoarea franceză Marie Curie.

Descoperirea "chimiei clic" și a "reacțiilor bioortogonale" reprezintă un mare avantaj pentru omenire, chimia ajungând în era funcționalismului.

Webografie:

<https://www.startupcafe.ro/afaceri/premiu-nobel-chimie-2022.htm>

<https://raportuldegarda.ro/premiu-nobel-chimie-2022-click-bio-ortogonal/>

<https://criticarad.ro/premiul-nobel-pentru-chimie-le-a-fost-acordat-constructorilor-de-molecule-care-ai-pus-bazele-chimiei-click/>

„Știi că...?” 10 curiozități despre anatomia corpului tău

Profesor Ileana Alina Croitoru

Corpul uman continuă să fie o adevărată enigmă. Cercetătorii au descoperit o sumedenie de lucruri interesante despre corpul uman, cum că într-o viață omul își schimbă 18 kilograme de piele și atunci când dormim suntem cu 8 mm mai înalți.

Vă prezentăm mai jos 10 curiozități mai puțin cunoscute despre anatomia corpului uman.

1. Atunci când dormi, corpul tău crește cu aproximativ 8 mm, iar dimineța revine la poziția inițială. Aceasta este dovada faptului că atunci când ne trezim, cartilajele sunt turtite ca niște bureți de forță gravitațională, când dormim însă, acestea se dilată.
2. De-a lungul unei vieți, o persoană își petrece 6 ani visând.
3. Cel mai mare organ al corpului este pielea. O persoană adultă are aproximativ 1,9 metri pătrați de piele care se regenerează în mod continuu. În timpul vieții, un om schimbă în jur de 18 kilograme de piele.
4. Corpul omenesc eliberează în 30 de minute suficientă căldură încât ai putea să încălzești un litru de apă.
5. Acidul gastric pe care stomacul omului îl elimină este într-atât de puternic, încât am putea dizolva o lamă de ras.
6. Inima femeii bate mai repede decât cea a bărbatului.
7. Omul are aproximativ 76 000 de fire de păr pe cap.
8. Plămânii conțin peste 300 000 de capilare (cele mai mici vase sangvine). Dacă ar fi puse cap la cap, acestea ar măsura circa 2 400 de kilometri.
9. Cel mai puternic mușchi din corpul uman este limba.
10. Copilul, până să se nască, visează permanent. Copiii născuți prematur vor visa mai mult la maturitate decât ceilalți.

FENOFAZELE POMILOR FRUCTIFERI - ÎNFLORITUL

Profesor Preda Gabriela

Faza de înflorire la speciile pomicele a fost urmărită în localitatea Călina în perioada 26 Martie - 19 aprilie. Ordinea de înflorire a speciilor pomicele a fost următoarea: primul a înflorit caisul, apoi piersicul, cireșul, vișinul și prunul, mai târziu a înflorit mărul și ultimul gutuiul.

Florile s-au deschis în momentul în care temperatura medie zilnică a aerului a depășit 10°C, timp de câteva zile. Temperatura optimă pentru înflorire a fost de 12-15°C. Întrucât bobocii florali apar eșalonat în cadrul aceluiași pom și florile s-au deschis tot eșalonat, pe un interval de 7-10 zile, în funcție de timp și de alți factori.

Eșalonarea deschiderii florilor în cadrul aceluiași pom se datorează faptului că și formarea mugurilor de rod a fost eșalonată. În plus, datorită poziției diferite pe ramuri și în cadrul coroanei, mugurii nu sunt hrăniți cu toții la fel, deci, unii din ei se dezvoltă cu o relativă întârziere. Florile dintr-o inflorescență nu se deschid toate odată, ci eșalonat (măr, păr, prun, cireș, vișin).

De mare importanță este aprecierea

gradului de înflorire. De regulă, pomii înfloresc prea bogat și de aceea multe flori cad, fără a lega. Un grad mijlociu de înflorit este mai avantajos, deoarece pomul cheltuiește o cantitate mai mică de substanțe cu florile care nu leagă și cu fructele ce cad fiziologic.

În timpul înfloritului are loc procesul polenizării și fecundarea florilor. Pentru a se forma fructele, este necesar ca grăunciorii de polen (organele bărbătești ale florii, formate în antelele staminelor) să ajungă pe stigmatul florilor. Stigmatul are o secreție lipicioasă care fixează polenul și favorizează încolțirea (germinarea) lui. În timpul încolțirii, grăuncioarele formează un tub care pătrunde prin stil în ovar, până ce dă de ovule (organele femeiești).

Prin acest tub, conținutul grăuntelui de polen se unește cu acela al ovulului, proces denumit fecundație. După ce are loc fecundația, petalele florii cad. Florile nefecundate se scutură. Faza de înflorire la pomii fructiferi din localitatea Călina este prezentată în figura: 29 la cais, 30 la piersic, 31 la prun, 32 la vișin, 33 la măr, 34 la gutui, 35 la cireș.

Fig. 29 – CAIS

Fig. 30 – PIERSIC

Fig. 31 – PRUN

Fig. 32 – VIȘIN

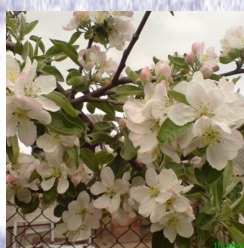

Fig. 33 – MĂR

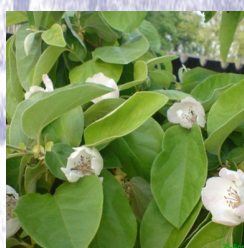

Fig. 34 – GUTUI

Fig. 35 – CIREȘ

Oportunități pentru activitățile personale, profesionale și/sau de afaceri Domeniu: ECONOMIC

REALIZATOR: Stroe Marius-Gabriel
ÎNDRUMĂTOR: Luca Florina

Anthony Robbins (celebrul vorbitor motivațional american) remarca într-unul din seminariile sale că diferența dintre oamenii care au multe realizări și oamenii care se realizează cu adevărat este următoarea: *cei din urmă petrec suficient timp cu ei înșiși pentru a își hrăni mintea, trupul și sufletul – dedicându-se consecvent dezvoltării lor individuale.*

Etapele identificării oportunităților :

1. **AUTOCUNOAȘTEREA**: reprezintă una din cele mai complexe forme ale cunoașterii umane. Acest proces implică formarea conceptului de sine în care sunt cuprinse totalitatea ideilor și sentimentelor pe care o persoană le are despre ea însăși.
2. **STABILIREA SCOPURILOR**: Setarea obiectivelor este o metodă folosită de atleții de performanță și de oamenii de afaceri de succes. Aceasta oferă o viziune pe termen lung și o motivație pe termen scurt. Prin setarea unor obiective clare și concise, putem măsura gradul de realizare a scopului și putem anticipa aspectele care sunt neglijate. De asemenea, tehnica de față ne oferă mai multă încredere în forțele proprii, deoarece ne ajută să ne recunoaștem propria capacitate de a ne îndeplini dorințele.

IDENTIFICAREA OBIECTIVELOR PENTRU FIECARE SCOP STABILIT-

Pentru a identifica obiectivele care reies din fiecare scop trebuie să ne punem noi înșine o serie de întrebări precum:

- **CE DORESC CU ADEVĂRAT SĂ FAC ?**
- **DE CE DORESC ASTA?**
- **CARE ESTE DATA** la care doresc să ating obiectivul, să-mi îndeplinesc țelul?
- **CE IDEE SAU IDEI AM** pentru a-mi atinge țelul propus?
- **LA CE SUNT DISPUS SĂ RENUNȚ SAU CE SUNT DISPUS SĂ „PLĂTESC” SAU SĂ „SACRIFIC”** pentru a-mi atinge țelul/obiectivul propus?
- **„CE VOI DEVENI** dacă-mi realizez țelul sau îmi ating obiectivul?”
- **TOȚI CEI IMPLICAȚI** în procesul de realizare și materializare a scopului sau obiectivelor mele, **AU DE CĂȘTIGAT?**
- **CEEA CE FAC în ACEST MOMENT** – oamenii cu care mă întâlnesc și discut, cărțile pe care le citesc, activitățile pe care le practic, modul în care comunic, etc. – **MĂ AJUTĂ SAU MĂ ÎNDEPĂRTEAZĂ** de țelul, obiectivele și scopul meu suprem?
- **CE AM FĂCUT, CONCRET, AZI** și ce rezultate am avut pentru împlinirea țelului sau a obiectivelor mele?

SIMPOZION NAȚIONAL „O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ, PRINTR-O ALIMENTAȚIE ADECVATĂ” (EDIȚIA a X-a - MAI 2023)

Profesor Anca Arapalea – Catedra de Industrie Alimentară

În epoca actuală, o dată cu dezvoltarea societății tehnologice și informaționale, latura spirituală a alimentației este trecută pe un plan secundar al preocupărilor fiecărui individ. Omul modern, sub motivul „lipsei de timp”, se hrănește de cele mai multe ori aleator. Alimentele oferite de piața modernă vin în sprijinul acestui nou „obicei” uman prin produse fast-food sau pregătite industrial, astfel încât ele pot fi consumate fără, sau cu o minimă procesare casnică, oricând și oriunde, mai exact ori de câte ori omul simte senzația de foame. Aceste produse satisfac prin calitatea lor necesitățile materiale la un nivel din ce în ce mai ridicat. Sistemele de control veghează ca aceste produse să nu producă îmbolnăviri. Alimentele sunt prezentate cât mai estetic și sunt însoțite de ambalaje și publicitate atrăgătoare, astfel încât și latura estetică pare a fi satisfăcută.

La o analiză mai atentă se observă însă că prin acest nou mod de consum al alimentelor latura spirituală este prejudiciată major, întrucât alimentația este redusă la satisfacerea nevoii de hrană și a plăcerii simțurilor. Se pierde total comuniunea socială oferită de contextul servirii mesei, indiferent că el se desfășoară la nivel familial sau la nivel de grupuri de oameni. Dacă mesele festive, mesele de afaceri sunt încă prezente în viața socială a societății moderne, mesele din sânul familiei sunt reduse de cele mai multe ori pentru week-end sau pentru concedii.

Se pune astfel problema dacă omul modern se hrănește mai bine sau această stare de beatitudine este doar o aparență, în esență realizându-se o depreciere a laturii alimentare a calității vieții. Desigur, argumente există și pro și contra, ceea ce a generat o împărțire a tezelor comunității științifice din diferite domenii ale științelor vieții și a celor sociale, dezbateră fiind deschisă.

În acest context o educație alimentară a

consumatorilor se impune cu necesitate. Omul trebuie să fie instruit asupra valorilor și non-valorilor din alimentație, asupra beneficiilor și riscurilor pe care îl presupun nu numai anumite alimente sau categorii de alimente, ci și a obiceiurilor alimentare.

Astfel, după o întrerupere de 2 ani din cauza pandemiei Covid 19, lucrările Simpozionului Național „O Viață Sănătoasă, printr-o Alimentație Adecvată”, organizat de Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani, continuă. Asigurarea continuării acestei activități este dată de profesionalismul, perseverența, dăruirea și responsabilitatea echipei de profesori coordonatori.

Pe durata implementării proiectului, pentru a crește calitatea activităților, sunt implicați și parteneri externi, care aduc, în funcție de domeniul în care activează, o plusvaloare proiectului (Casa Corpului Didactic, Vâlcea; Universitatea Constantin Brâncoveanu, Rm. Vâlcea; Direcția de Sănătate Publică Vâlcea - Compartiment Evaluarea și Promovarea Sănătății; Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor; Primăria Municipiului Drăgășani; Spitalul Municipal „Costache Nicolescu” Drăgășani; Cabinetul Medical Școlar; APDD Drăgășani; Cercul de Industrie Alimentară „Microunivers Tehnologic”; Cabinetul Psihopedagogic Drăgășani etc).

Scopul acestei activități, pe lângă cel de conștientizare a grupului țintă (elevi - părinți - cadre didactice) asupra beneficiilor unui stil de viață sănătos, a fost și este de implicare a tuturor elevilor și a cadrelor didactice în activități care să răspundă intereselor și preocupărilor diverse ale acestora, să pună în valoare talentele și capacitățile lor în diferite domenii, nu neapărat în cele prezente în curriculum-ul național, și să stimuleze participarea lor la acțiuni variate, în contexte nonformale.

Activitatea este o activitate de succes, dovadă numărul mare de profesori și elevi din școală și din toată țara care au participat la ultima ediție. Ediția a IX-a a acestui simpozion a reunit un număr de 105 lucrări științifice (referate, comunicări științifice) și proiecte educative care s-au încadrat în tema simpozionului și care conțin rezumate ale unor activități sau imagini cu activități derulate în școli pe această temă. De asemenea, 28 de elevi din 24 județe au participat cu prezentări

PowerPoint educative, interesante și originale, ce promovează educația pentru sănătate și adoptarea unui stil de viață sănătos printr-o alimentație sănătoasă. O parte dintre participanți au revenit și în ediția a X-a, iar majoritatea și-au exprimat dorința de a participa și la ediția următoare. La finalul simpozionului, s-au acordat diplome de participare tuturor cadrelor didactice, precum și elevilor înscriși la simpozion și s-a editat Revista „O Viață Sănătoasă, printr-o Alimentație Adecvată”, cu (ISSN (ISSN 2284 – 872X; ISSN-L = 2284 – 872X), în format electronic.

Simpozionul Național „O Viață Sănătoasă, printr-o Alimentație Adecvată”, organizat de Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani, este o activitate extracurriculară înscrisă în Calendarul Activităților Educative Naționale (CAEN) 2023. Mai multe informații la adresa de e-mail: simpozion_dragasani@yahoo.com.

Profesorul ca mediator între modurile formal - nonformal de învățare

Profesor Dumitru Eliza Ramona

În perioada 22-28.10.2022 am avut plăcerea să particip la Cursul „Applying Non-Formal Education in schools and adult education organizations” organizat de Asociația Pro Dezvoltare DACIA (APDD), în cadrul proiectului „European Training 1” 2021-1-RO01-KA121-ADU 000034202, proiect cofinanțat de Uniunea Europeană prin programul Erasmus+.

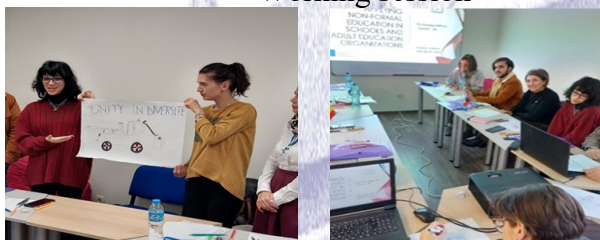
Activitățile au fost structurate pe zile într-un program flexibil cu sesiuni de lucru, ateliere, spargerea gheții, teorie și practică, dar și învățare prin activități interactive în natură în parcul Kyoshove sau muzee. Programul a continuat cu vizite la Universitatea Shumen, învățare în muzeu și vizite la școlile din localitate. Sesiunile de lucru au folosit o serie de

metode precum: prelegeri, brainstorming, exerciții concrete, discuții, lucru în echipă, jocuri de rol, studii de caz, discuții de grup și activități în aer liber.

„Aplicarea educației non-formale în școli și în educația adulților” prin acest curs structurat și-a propus și a reușit să ghideze participanții prin posibilitățile oferite să integreze metodele de lucru non-formale în orele de educație formală. Scopul general al acestui curs este de a promova excelența în educație, echipând profesorii cu cunoștințele și competențele necesare pentru a aplica în mod eficient metodele de lucru non-formale în mediile școlare.

Working session

De ce nonformal?

Pentru că nonformalul contribuie în mod evident la dezvoltarea personală și profesională a elevului, flexibil și poate mai rapid decât formalul. Aceasta și datorită faptului că non-formalul completează cunoștințele din sistemul formal, vizând cu precădere latura lor practică, exploratorie, în concordanță cu interesele și dorințele participanților.

Valoarea experiențelor de învățare, pentru elevi, în educația nonformală (din perspectiva învățării), este una de natură motivațională, în primul rând. Ei se simt valorizați, capătă încredere în ei, învață să comunice mai bine cu ceilalți despre o temă oarecare, dacă constată că există un interes din partea profesorului sau a colegilor față de experiențele lor din afara școlii și au astfel oportunitatea de a învăța din mai multe perspective.

Deoarece informațiile din mediul extern școlii sunt organizate pe alte criterii decât cele didactice, în urma parcurgerii acestui curs am ajuns la concluzia că profesorul trebuie să fie pregătit să-și reorganizeze propriul demers în funcție de ceea ce se află dincolo de poarta școlii și de manuale. Altfel spus, trebuie să se adapteze unui univers informațional și organizațional care joacă după reguli pe care nu le poți stabili. El trebuie să identifice căile de a integra toate oportunitățile de învățare externe școlii în propriul său demers didactic pentru a oferi atât un maximum de ofertă educațională, cât și o logică unitară a ceea ce este de explorat. Toate

acestea le-am experimentat în urma vizitei și a activităților desfășurate în Muzeul Regional de Istorie din Shumen.

Muzeele sunt privite ca locuri de conservare a memoriei colective. Situațiile în care se organizează simple “tururi” printr-un muzeu sau în care participarea la activități și ateliere este “lipsită de implicare” încep să fie abandonate treptat în favoarea demersului de colaborare dintre școli și muzee și a proiectelor care extind granițele lucrului în școală, lărgesc aria de cuprindere a disciplinelor de studiu și admit apariția unei game variate de rezultate, atât scontate, cât și surprinzătoare. Experiența trăită în urma vizitei acestui muzeu, indică, într-adevăr, faptul că potențialul educativ al muzeului sporește când se creează oportunitățile corelării experienței muzeale a elevilor cu munca la clasă. Astfel, pot lucra individual sau în grupuri propriile exponate, cu materiale furnizate de muzeu sau materiale proprii; pot cerceta, compara, analiza în diferite forme de organizare un exponat sau un grup de exponate; pot interpreta texte, opere cunoscute, adecvate specificului sau perioadei relevante pentru expoziția vizitată; pot identifica obiectele, caracteristicile și structura lor, obiecte despre care au studiat deja în lecțiile desfășurate în spațiul școlar; pot susține sesiuni de evaluare a competențelor anterior achiziționate etc.

Acest curs a reușit să ajute participanții să adopte principiile și abordările educației non-formale și să fie capabili să răspundă la eterogenitatea populației școlare, dotându-i cu modul de organizare a procesului de învățare și motivând elevii la autoacțiune, experimentare și învățare activă. În această activitate de mobilitate am învățat: planificarea, organizarea și furnizarea de activități și instrumente informale; cum să încurajez motivația, participarea și creativitatea participanților prin învățare non-formală, informală și experiențială.

PLEDOARIE PENTRU.....MESERIE MECANIC AGRICOL – MESERIA VIITORULUI

Profesor dr.ing. Ion MĂRUNȚELU

Motto:

~Nu contează ce meserie ai, contează să fii cel mai bun.~

Abraham Lincoln

Nu este o noutate faptul că agricultura românească oferă alimente mult mai sănătoase decât cele de import. Dar, ce nu știu mulți, este faptul că în spatele produselor din piață este multă muncă ce necesită și multe cunoștințe teoretice și practice.

Pentru o agricultură practică la nivel industrial este nevoie de foarte mult personal calificat, printre care și mecanici agricoli pentru întreținerea și exploatarea tractoarelor și utilajelor agricole. Mulți antreprenori caută personal calificat pentru partea mecanică. Mașinile agricole performante sunt extrem de scumpe și faptul că lucrează în condiții naturale și într-un mediu abraziv necesită întrețineri și reparații frecvente efectuate de personal calificat și anume de mecanicul agricol care prezintă competențe generale din domeniul mecanic și electric și competențe specifice întreținerii și reparării utilajelor agricole.

Schimbările făcute după revoluția din 1989 din România au dus din păcate și la consecințe grave asupra unor ramuri ale economiei naționale, cea mai afectată fiind agricultura, care într-un stat civilizat, prosper nu se poate concepe fără mașini agricole, fără mecanizare, fără personal calificat. Înainte de 1989 mecanizarea ca știință aplicată pornea de la nivel profesional, școli de maiștri, facultăți de Mecanică Agricolă, până la Institute de Cercetare pentru Mecanizarea Agriculturii. Într-o inconștientă iresponsabilă, totul s-a distrus, astfel că astăzi persoane fizice și juridice deținătoare de tractoare și mașini agricole se confruntă cu mari probleme legate de lipsa personalului

calificat pentru exploatarea și repararea utilajelor agricole. Din cauza lipsei acute de personal s-au produs destul de frecvent și accidente de muncă, dar și din cauza exploatării utilajelor agricole de către personalul necalificat (proprietari de utilaje sau personal din alte domenii).

Deși este o meserie căutată pe piața muncii și bine plătită, în țara noastră se pot câștiga până la 2000 de euro, tinerii de azi refuză să se califice în acest domeniu care poate oferi multe oportunități de angajare atât în țară, cât și în străinătate.

Pericolul imens în viitor este acela că în scurt timp nu va mai avea cine și de la cine să învețe meseria de mecanic agricol, din cauza faptului că baza tehnico-materială, inclusiv atelierile de reparații, s-au distrus în proporție de 80 %, iar personalul tehnic calificat a dispărut în procent de 90 % (meseriașii buni au decedat, sunt la pensie sau au plecat din țară).

CROITORIA ... O MESERIE CU TRADIȚIE

Profesori: Ivan Rodica, Fianu Dana și Vaida Mihaela

O meserie cu tradiție, care îmbină creativitatea, meșteșugul, simțul estetic și precizia, confecționarea îmbrăcăminte se numără printre cele mai vechi ocupații din lume. A devenit populară la începutul Evului Mediu, când oamenii au început să fie mai preocupați de modul în care purtau hainele, pe atunci doar niște simple textile. Iar cei mai pricepuți confecționeri dețineau ateliere celebre și confecționau îmbrăcăminte pentru marii aristocrați.

- * Selectarea și folosirea utilajelor utilizate la confecționarea produselor de îmbrăcăminte;
- * Efectuarea operațiilor de coasere pentru produse de îmbrăcăminte;
- * Reglarea parametrilor de coasere;
- * Vizite de documentare la operatori economici.

În timpul desfășurării orelor, cadrul didactic îndrumă, supraveghează și coordonează întreaga activitate desfășurată de elevi, facilitând dobândirea abilităților tehnice, a abilităților de lucru în echipă și de comunicare.

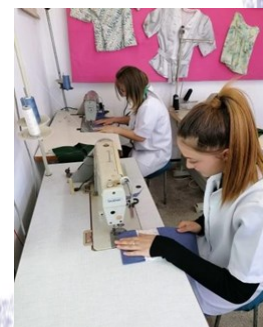
Îmbinând pasiunea cu profesionalismul, noi creații vestimentare prind viață, iar acestea pot fi văzute în cadrul expozițiilor organizate la nivelul școlii.

Astăzi, croitorii sunt acele persoane care pot face de la zero orice obiect de îmbrăcăminte. A stăpâni această artă este un privilegiu, pentru că te ajută să pui în practică idei, îți pune în mișcare imaginația și creativitatea sau te poate propulsa într-un domeniu nou în care îți poți lucra sau deschide un business.

În cadrul atelierului de confecții textile, elevii dobândesc cunoștințe, abilități și atitudini necesare angajării pe piața muncii în fabricile de profil sau în diferite ateliere de croitorie. Cadrele didactice de specialitate urmăresc abordarea instruirii centrate pe elev, prin proiectarea unor activități de învățare variate: documentarea după diverse surse de informare, observația proprie, exercițiul personal etc.

Pentru orele de instruire practică sunt proiectate activități de învățare precum:

- * Identificarea și remedierea defectelor de coasere;

Răsfoind prin educație

Lazăr Alexandra Elena
Clasa a XI-a Industrie Alimentară

La data de 5 octombrie 2022, cu ocazia *Zilei Mondiale a Educației*, elevii Liceului Tehnologic Brătianu Drăgășani, coordonați de cadrele didactice, au desfășurat o activitate extracurriculară pentru a sărbători acest eveniment.

Ca urmare a semnării, în anul 1966, a *Recomandării UNESCO/OIM (Organizația Internațională a Muncii) privind statutul profesorilor*, prin care sunt abordate drepturile și responsabilitățile cadrelor didactice la nivel global, începând cu anul 1994 importanța educației a luat amploare și ziua de 5 octombrie a fost declarată *Ziua Mondială a Educației*, iar în prezent este sărbătorită în peste 100 de țări.

Scopul educației nu este să crești volumul de cunoștințe, ci să crezi posibilitatea ca un copil să descopere și să inventeze, de a crea oameni care sunt capabili de lucruri noi. – Jean Piaget

În acest sens, au fost realizate prezentări Power Point, expoziții de tablouri și desene, filmulețe cu activități desfășurate la clasă. Astfel, prin colaborarea elev-elev, profesor-elev și lucrul în echipă, dar mai ales cu entuziasm, elevii au adunat și selectat informații, și-au exprimat creativitatea și imaginația, spiritul critic, dar și practic. Vă vom prezenta în rândurile următoare ce am descoperit împreună:

SĂPTĂMÂNA ANTIBULLYING

profesor consilier școlar Butușină Maria

„Fii bun de câte ori se poate. Și întotdeauna se poate.”

(Dalai Lama)

În perioada 21–25 noiembrie 2022, la Liceul Tehnologic Brătianu a avut loc „Săptămâna antibullying”, când s-au desfășurat o serie de activități educative în colaborare cu cadrele didactice și Consiliul Școlar al Elevilor.

O parte din elevii Liceului Tehnologic Brătianu, au participat atât la activități de informare și prevenire a fenomenului de bullying cât și la activități de creație: desene, imagini etc. care au fost expuse în incinta școlii.

Scopul acestor activități educative a fost de a crește gradul de conștientizare a fenomenului de bullying și de a promova relații sociale pozitive între elevi.

SPECTACOL DE CRĂCIUN

profesor consilier școlar Butușină Maria

În data de 21 decembrie 2022, la Liceul Tehnologic Brătianu a avut loc tradiționalul spectacol de Crăciun, în care elevii au pregătit colinde și scurte scenete susținute în sala de festivități a liceului, sub îndrumarea cadrelor didactice.

A fost un spectacol minunat și emoționant, în cadrul căruia nu putea lipsi Moș Crăciun, care a răsplătit prin daruri eforturile elevilor implicați. De asemenea, conducerea unității școlare a premiat elevii cu performanțe școlare deosebite.

Felicitări tuturor celor ce au contribuit la reușita acestui spectacol!

Târgul de Crăciun

Ispășoiu Carmina și Orăcel Florina
Clasa a XI-a Industrie Alimentară

Sărbătoarea Nașterii Domnului reprezintă bucuria dăruirii, a bunătății umane, a dărniciiei.

Pentru întâmpinarea acestei sărbători, la Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani s-a desfășurat târgul de Crăciun la care au participat toate clasele împreună cu profesorii driginti, iar în urma acestui eveniment au fost recompensați, în cadrul Serbării de Crăciun, toți elevii cu rezultate foarte bune la învățătură.

Ziua Națională a României

Ispășoiu Carmina și Orăcel Florina
Clasa a XI-a Industrie Alimentară

În data de 1 decembrie 2022, cu ocazia Zilei Naționale a României, la Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani s-a desfășurat o activitate a elevilor în cinstea acestui eveniment istoric, coordonată de doamnele profesoare Chiriță Maria și Tudosie Felicia.

Vă prezentăm mai jos rezultatul obținut, lucrările elevilor fiind expuse în colțul tematic "Marea Unire".

Emoție, culoare, prietenie!

Profesor Drăgoescu Alina

„Emoție, culoare, prietenie!”, fotografia cu care eleva Orăcel Florina de la Liceul Tehnologic Brătianu Dăgășani, coordonată de profesor Drăgoescu Alina, a câștigat medalia de argint a Asociației ”DACICA” Societatea Română de Artă Fotografică la Salonul Regional de Fotografie pentru liceeni ”OLTENIA ÎN IMAGINI”, care a avut loc la Secția de Etnografie a Muzeului Olteniei, Craiova.

Din 160 de fotografii prezentate, cea a Florinei a trecut de juriul format de specialiști în domeniul artei, jurnalismului, fotografiei.

Dacă eleva noastră a reușit, cu siguranță calea este deschisă pentru oricine are un vis.

CREAȚII LITERARE PREMIATE

Cartea, cel mai bun medicament...

Toloiu Popa Denisa

Clasa a XI-a Industrie Alimentară

Premiul de participare la Concursul internațional *Omul drag de la catedră* - 2022

Numele meu este Mihai și am să vă prezint povestea mea. Totul începe într-o zi de iarnă. Eu și părinții mei, profesori de profesie, nu ne-am înțeles niciodată, iar cu colegii mei de la liceu să zicem că e aproape la fel... Într-una din zile, după ce vin de la liceu, părinții mă cheamă la masă și îmi spun că trebuie să vorbească ceva urgent cu mine. Puțin speriat, mă duc să ascult ce vor să-mi zică. Începe mama, cumva pe ocolite, să-mi povestească despre un alt liceu, dar nu înțeleg nimic, așa că tata îmi zice, direct, că el și mama au fost mutați cu serviciul la București și că trebuie să ne mutăm toți trei acolo.

În acel weekend ne-am și mutat, iar eu eram foarte supărat, deoarece eram la jumătatea clasei a 9-a și îmi era destul de greu cu acomodarea... A trecut o lună și nu am putut să mă acomodez, iar cu părinții nu mă înțelegeam deloc... Într-o zi de joi, plimbându-mă prin școală, am ajuns la bibliotecă... țin să menționez că mie nu îmi plăcea deloc să citesc... Totuși, am intrat. Tot plimbându-mă pe acolo, o carte prăfuită cu copertă roșie, ascunsă printre celelalte cărți în colțul dulapului, îmi atrage atenția...

Cartea se numea „Viața de dincolo de cuvinte”, sincer să fiu nu înțelegeam nimic din ce zice numele, dar ceva mă făcea să vreau să descopăr, așa că am împrumutat cartea și m-am dus grăbit acasă pentru a mă apuca de citit.

Îndată ce ajung, mă apuc să citesc, devenind din ce în ce mai curios. Subiectul era bazat pe o poveste reală, în care era vorba despre o fată, judecată de toți oamenii: ba că era prea grasă, ba că nu se îmbracă așa cum trebuie, până ce, într-o zi, sătulă de toate lucrurile urâte spuse despre ea, se hotărăște să nu mai bage în seamă acele cuvinte și să își facă „propria ei lume”. Se îmbrăca așa cum îi plăcea ei, dar decent, desigur, și se mândrea cu corpul ei, chiar dacă era puțin mai plinuță.

După ce am citit povestea, cartea nu mi s-a mai părut chiar așa interesantă, era chiar jalnică: despre o fată care era criticată și pe care, până la urmă, nu a mai interesat-o părerea celorlalți. Așa că, am mers din nou la bibliotecă și am mai luat câteva cărți... neavând cu cine să vorbesc și să îmi petrec timpul, am început să mă refugiez în cărți. După ceva timp, am auzit reproșuri de la colegi că sunt un tocilar și că îmi mai trebuie doar o pereche de ochelari și ar fi setul complet, iar de la părinți, că toată ziua stau numai cu nasul în cărți și nu mai ies și eu pe afară să îmi limpezesc creierul sau să socializez...

Auzind toate aceste lucruri, am început să fiu dezamăgit de mine și am renunțat la citit, însă, mi-am amintit de prima carte pe care am citit-o, cea cu coperta roșie prăfuită, și atunci am înțeles cu adevărat mesajul: nu trebuie să mă intereseze părerea celor din jur. Așa că m-am dus degrabă la bibliotecă și am mai împrumutat trei cărți, din care am învățat foarte multe lucruri utile în viață ce m-au și inspirat. Am scris, astfel, o carte pe care urmează să o tipăresc în două săptămâni ce se va numi „Trăiește-ți viața, cât încă o ai”. Aici sunt cuprinse câteva din poveștile mele și o poveste care spune că orice ai face și ai spune, lumea mereu te va vorbi de rău, așa că nu îi lua în seamă și trăiește-ți viața, că doar una ai și nici aia nu ții cât durează.

Și pot spune că, deși la început nu îmi plăcea să citesc deloc, pe parcurs am aflat care este adevărata valoare a cărții și a devenit ca un fel de medicament pentru mine, care mă vindecă și îmi alină inima atunci când sunt stresat și necăjit.

Aripi timpurii

Lazăr Alexandra Elena

Clasa a XI-a Industrie Alimentară

Mențiune la Concursul național de literatură și jurnalism sportiv Un Condeci Numit Fair-Play (2021)

Așa începe povestea mea... sunt Rebeca, am 17 ani și o soră mai mică de 5 anișori. Mama ne-a părăsit când avea Ema 2 ani și de atunci nu am mai auzit nimic de ea, iar tatăl nostru s-a stins în urmă cu câteva luni. Eu am rămas cu multe întrebări în gând și inima sfâșiată de durere. Îmi este greu să mă acomodez cu ideea că tu, scumpul meu tătic, te-ai stins. Chiar și acum te văd pe hol cu ghiozdanul într-o mână și bastonul în alta, sărutându-mă ușor pe frunte și spunându-mi: „Ai grijă de tine”.

- Ema, hai sus, trebuie să mergem la grădiniță!
- Îmi este dor de tati, el nu mă grăbea așa!
- Sunt sigură că tata se uită chiar acum la noi, îmbracă-te, te rog!
- Imediat o să cobor!
- Ești gata?
- Da, sunt gata, putem merge.

Mergând pe drumul spre grădiniță, amintirile apar în mintea mea, amintirile cu cei doi părinți care erau atât de fericiți împreună atunci...

- Emma!
- Da?
- Ai grijă de tine! Vin să te iau mai târziu.

Mă îndepărtez ușor de ea. Pe drumul spre liceu văd o bătrânică ce vinde ziare. Mă apropii și cumpăr unul dintre ziarele de pe măsuta de lemn. Răsfoind ziarul, ochii mi se fixează pe un pătrat colorat ce anunță un concurs de balet. Doar că, nu se organizează în orașul meu. La acest concurs o să fie prezentă și Andreea Drăgoi, o balerină ce a avut un accident șocant, în urma căruia a ajuns la urgențe, la spitalul din Constanța și apoi a fost transferată la spitalul din Cluj, unde a stat în comă două săptămâni.

Ce șansă, dar cum să ajung acolo? Trebuie să mă pregătesc și să dau tot ce am la acest concurs de balet pentru a-mi îndeplini visul despre care toți îmi spun că este unul copilăresc. Mă antrenez din greu și muncesc pentru a câștiga banii necesari să ajung tocmai acolo, în Tokyo. Dar îmi trebuie și un costum nou de balet. Cel de acum este cam mic și învechit. Cum să mă prezint cu el la un concurs important? Ziua o să muncesc, iar seara mă antrenez până târziu în noapte.

Așa îmi propusesem, dar, surpriză... Când a sosit seara, în timp ce mă pregăteam pentru concurs, o bătrânică ce trecea prin zonă se oprește la geam și mă privește. Încercam din greu să dansez impecabil, dar, în zadar. Parcă cineva pune un obstacol în fața mea și a visului meu. Bătrânică se tot uita pe geam și a bătut în el poc, poc! Mă îndrept spre ferească pentru a vedea ce dorește:

- Bună seara, bunicuțo!
- Bună seara, fetițo!
- Am nevoie de o tânără pentru a mă ajuta.
- Cu ce să vă ajute?
- Scumpa mea copilă, sunt bătrână și fără urmași, iar vârsta își spune cuvântul. Vreau să ai grijă de mine până nu o să mai fiu, iar eu te voi ajuta să ajungi unde dorești!

Am acceptat imediat. Era o oportunitate de a-mi îndeplini visul, căci zilele treceau și concursul se apropia rapid. Chiar e o bătrână cumsecade! Ea are grijă de Ema și m-a ajutat și pe mine să mă pregătesc și să particip la concurs.

În ziua concursului, mă simțeam așa încrezătoare, ca într-un zbor! A fost ziua în care mi-au crescut aripi de câștigător.

L'enfance

Tudosie Denisa
Clasa a XI-a Științe ale Naturii
Mențiune la Concursul internațional *Omul drag de la catedră* - 2022

Si j'avais le pouvoir d'arrêter le temps
je resterais enfant
C'est la plus belle période
où l'on n'a aucun soucis
Tout le monde se tourne autour de toi
Et on n'a qu'une seule chose à faire
Celle d'être heureux.

CREAȚII DIVERSE

EPIGRAME "AUTO"

Profesor dr. ing. Ion MĂRUNȚELU

De ești tânăr sau bătrân,
Automobilul îți place.
Însă cu prețul la "consum",
Mai bine-l lași în... "pace".

După o lungă pandemie
A sosit o ... "isterie",
Iar la PECO când te duci,
Vezi prețul și începi să ... fugi.

Foaie verde de susai,
Ce mai „mașină” îmi luai!
Două roți cu lanț, măi vere,
Și are... "un măgar putere".

Nu e gazul ca benzina,
Nici căruța ca mașina.
Dar în vremea asta frate,
Circuli cu ce se mai... poate.

Și șofer și căruțaș,
Toată ziua prin oraș.
Cu mașina sau căruța,
Numai să ocupi... străduța.

Chiar de stai într-un bordei,
Mașină tot vrei să-ți iei.
Fie mică, fie mare,
Numai să ai în... parcare.

Profesor Boroșanu Anca-Nicoleta

Azi

Mi-e toamnă în suflet și sufletu-i greu,
Am obosit să caut răspunsuri,
Să potrivesc cheia, chiar trebuie eu
Să uit mereu de impulsuri?

Mi-e teamă că mâine va fi tot mai greu,
Aștept rătăcită prin gânduri
Un semn că e bine de la Dumnezeu,
Aștept și aștept și scriu rânduri.

Și rândul e versul și versul e strofă,
Catren cu catren se întind,
Cum stih după stih produc catastrofă
De lume și viață vorbind.

Dar asta-i salvarea în lumea de ieri
Astăzi e o lume mai dură,
Căci nu e mai simplu s-arunci cu păreri
Când tot ce-ți dorești e căldură?

Saltul

As fi vrut să urc pe culmi înalte,
Să ating cerul cu fruntea mea,
L-aș fi adorat de jos de la podea,
De ar fi știut viața să mă salte.

Aveam multe dorințe, planuri, visuri,
Speram de mică să fiu un actor
Pe o scenă mare fără ajutor.
De-aș fi știut că toate sunt abisuri!

Ca un alpinist spre vârful unui munte,
Escaladez și azi, și mâine, și poimâine
Cu foamea lacomă a unui câine,
Căci nu vreau să mă pierd în amănunte.
Voi atinge cerul într-un fel sau altul,
E destinul meu, al tuturor,
Îmi voi scrie textul fără ajutor
Și voi pune pasul care face saltul.

Boroșanu Anca-Nicoleta - Anotimpuri

Tudosie Elena-Denisa
Clasa a XI-a Științele Naturii

Tânguie-se vioara...

Plâng ca nenorocitul de fulger,
Inima mi se tânguie precum o vioară,
Așteptându-și interpretul ca pe un înger,
Așteptându-l într-o doară.

Privesc tăcut vioara acoperită de praf.
Unde sunt toate speranțele sale,
Când lângă partitură au scăzut în termograf
Temperaturile precum notele muzicale?

Do-Re-Mi, ai apărut valsând lângă stativ
Aprinzând un incendiu doar cu privirea.
Do-Si-La, mi-ai lăsat un fermate pe portativ
Și ai plecat luându-ți și iubirea.

Vivaldi n-ar putea descrie, nici în Minor, nici
în Major
Tot ce se întâmplă în inima mea acum,
Nu există în lume un asemenea compozitor
Care să transpună asta în solfegii sau în album.

Tot ce a fost

Invazie de întrebări tăcute stă între noi
Tu zâmbești ignorant, iar eu aștern pe foi
Suspine, gânduri măcinătoare, mă-ntorc în
trecut,
Implorând Cerul în genunchi să-mi spună ce-i
de făcut.

Mă uit în ochii tăi, de ce simt că timpul ne-a
trecut?
Am simțit prea devreme, am văzut tot ce era
de văzut,
Am plâns fiecare lacrimă până n-a mai fost
nimic de plâns,
Speram că puteam iubi pentru amândoi înde-
juns.

Intangibilul pe hârtie

O flacăra plâpândă, stând să se stingă cu o su-
flare,
Un frumos blestem uman, fără scăpare,
Mii de cioburi sparte, sub tălpile noastre
Rănilor larg deschise, presărate cu sare.

Un joc de șah, o furtună silențioasă,
Un potir otrăvit, un fruct interzis,
Un tablou pictat cu sângele nostru,
Cu amorul tăcut, al tău și al meu.
Suflete amortite, dansând un vals etern,
Dar altcineva trage sforile acum
Și pe tine departe, departe
De sufletul meu.

Fata din spatele oglinzii

Drăghici Crina Ionela
Clasa a XI-a Industrie Alimentară

La marginea unui oraș, într-o zonă uitată de lume, se află un orfelinat unde cresc câteva suflete nevinovate lipsite de noroc. Personalul avea în grijă clădirea și îndatorirea să crească frumos acești copii, însă de fapt se întâmpla opusul. În loc de atenție, iubire și sprijin erau tratați cu ură, dezgust, cruzime și solicitați pentru munci ce nu erau de vârsta acestora. Crescând într-un loc dezavantajos, cu un personal de o cruzime de neegalat, acești copii de diferite vârste asta au văzut, astfel că făceau și ei la rândul lor la fel. Doar o fetiță de 13 anișori era altfel, cu un suflet pur și iubitor, nu trata viața cu ură, nu știa ce era acel sentiment, căci Iris era o fetiță blândă ce ierta comportamentul celorlalți față de ea. Datorită faptului că era așa diferită, nu se oprea din a fi visătoare. Avea un vis mareț, o pasiune ascunsă venea la pachet cu un secret, cu o taină neștiută de nimeni.

Acest secret ce ținea de pasiunea ei, pe care uneori îl visa cu ochii deschiși, îi insufla speranța ca într-o zi să devină un exemplu de urmat. Iris, în fiecare noapte după ce adormea toată lumea, se furișea într-o sală veche de gimnastică, uitată de cei din orfelinat, dar atât de specială pentru ea. La numai 7 ani, Iris a dat peste ea din întâmplare. Plimbându-se prin interior, căutând din colț în colț, a găsit printre gunoaiile aruncate și un afiș, un afiș ce i-a stârnit curiozitatea. Acesta cuprindea un anunț vechi în care se spunea că în acea sală se ține un concurs de gimnastică, iar din acel moment inima fetiței bătea fără încetare, aprinzându-se o iubire pentru persoana din acel afiș și semne de întrebare despre acest sport. Atunci a început pentru ea munca, noapte de noapte, pentru a fi ca idola ei. Dorindu-și să nu afle nimeni de ceea ce făcea, mai avea uneori momente de panică, se temea să nu fie prinsă, dar atunci când începea să dea drumul talentului său totul dispărea, rămânând doar ea și pasiunea.

În acea sală i se aflau copilăria, obsesia, momentele de fericire, dar și de tristețe, urmele de lovituri, iar pe pereții sălii erau scrise mesajele sale de motivație strânse în ani, clipele vesele, momentele când simțea că nu mai poate, că o să cedeze din cauza oboselii. Tot strigătul ei interior și toate acele frământări într-un final au întărit-o, au determinat-o să meargă mai departe. Motivații de genul: „Nu îți pierde încrederea în tine, fiindcă tu ești o stea rătăcită a gimnasticii” sau „Din acest moment n-are rost să te îndoiești, pășește în sală cu fruntea sus, deoarece tu ești unică!” îi curgeau prin vene, o ajutau să își elibereze mintea de tot ce era negativ în viața ei și să se poată antrena tot mai mult. Însă, fericirea ei nu era de durată, căci de fiecare dată totul părea a lua sfârșit odată cu apariția primelor raze de soare.

Iris se furișea și de această dată înapoi în cameră, pentru a se odihni, însă este trezită din cauza sosirii neașteptate a unui bărbat misterios. Panica pătrunse în orfelinat, iar Iris se simțea solicitată în toate părțile pentru a termina toate sarcinile la timp.

Bărbatul misterios cu chip blând pășește încet în curtea orfelinatului uimit de condiții și tulburat, de parcă ascundea ceva. Iris aștepta la geam, cu oglinda ce îi reflecta gândurile, visând cu ochii deschiși la ce va face odată cu lăsarea nopții. Zărită de acel bărbat, imaginea fetiței visătoare îi stârnește interesul, de parcă ar fi simțit că este specială. O privește de departe ca să nu o sperie. Fără ca Iris să-și dea seama de ce se întâmplă, deodată ea se înveselește, știind că va sosi clipa ei. Venirea unui bărbat nu o poate împiedica să se antreneze, nu?

Odată ce seara s-a lăsat peste orfelinat, bărbatul nou venit, neputând adormi, a ieșit afară să ia o gură de aer și a zărit-o pe fata ce-i atrăsese atenția. În acel moment, decide să vadă dacă totul este bine. Atunci descoperă el pasiunea și secretul ei deodată. Așezându-se fără a fi văzut de Iris, care începuse ca în fiecare noapte să-și fructifice talentul, bărbatul rămâne impresionat de pasiunea ei pentru gimnastică, uimit de ceea ce descoperise acolo, în acea sală veche. Într-o mișcare de gimnastică, Iris îl zărește și se sperie. Căzând la pământ, acesta o ridică grijuliu pe o bancă. Tremuratul fetei îl determină să îi vorbească blând:

- Nu te teme, încă de când te-am zărit am avut sentimentul că este ceva special la tine. Îți promit că de acum încolo, chiar din acest moment, vei străluci ca o stea într-o sală mare de gimnastică. Eu sunt antrenorul Sebastian și sprijin tinerele talente. Ca și tine, am pornit de aici singur și am ajuns unde sunt acum, dar tu vei avea ajutorul meu, să te antrenezi ca să strălucești.

Ochii ei se umplură de lacrimi... Ea, fata din spatele oglinzii, va reuși, în sfârșit, să își reflecte strălucirea.

Buliteanu Daria Georgiana
Clasa a XII-a Economic A

De-ar plânge sălciile

De-ar plânge sălciile
La malul tău,
M-aș face apă,
De-aș fi o pasăre,
M-aș așeza pe ramurile tale.
De-ar fi să fug,
Te-aș lua cu mine
Acum și pe vecie.
O, tu stai în fața mea
Și mă privești duios.
De-ar fi să aleg
Între pământ și soare,
Tu ai fi cel norocos
Ce niciodată nu dispăre.
De-ar fi să mor
Aș muri încet,
Că tu îmi ești
Al meu poet.

Soarele

Un soare arzător
Mă cuprinde-ncet
Cu ale lui raze
Ce strălucesc nedrept.
Apusul veșnic
Cel de altădată
Acum te duce
Într-o lume necurată.
Mii de păsări
Ce zboară pe cer
Formează stoluri -
Ale inimii tăceri.

Țucneanu Andreea
Clasa a XII-a Ec. B

O toamnă cu ochi verzi

M-a întrebat dacă-mi place natura,
n-am avut curajul să-i răspund,
nu-i puteam declara ce am în piept,
mă apăsa și îmi asum,
toamna o descria perfect.
Avea un chip palid
cu niște ochi verzi,
asemenea unei frumoase pajiști,
ochi ce descriau codrul înverzit perfect,
dar, analizând în detaliu,
cred că în ei...
era și toamnă un pic.
Cum să nu-mi placă natura?
Când în ochi o privesc,
simt că m-am născut în frunze,
în miros de pin și fag,
printre rouă și ciuperci.
Cred că am început să iubesc natura
de când pe ea am început să o privesc...
era un fel de toamna,
dar avea ochii atât de verzi...

Anotimpuri

Uite cum se grăbește
Fulgul de nea abia apărut,
Să-mi înghețe sentimentele
Apărute încă de demult.
Să dispari și tu, și el,
Acest sentiment numit „iubire”,
În care tu ești cel mai de preț
Schimbător de amintire.
Ai fost și toamnă, ai fost și vers,
Ai fost de-a dreptul iernatic,
Ai fost încă un complex
De primăvară fără obligații.
Încă o vară.. un album,
Am ajuns la iarăși toamna,
În care frunzele se rătăcesc pe drum
Și acum... e iară iarnă.
Vrei să-mi spui că ți-a fost dor?
Că de un an tot nu vrei să pleci
Din acest tragic complex,
Din acest fâgaș de dor.
Ia această iarnă cu tine,
Inima din piept!
Mi-ai luat-o încă de demult.
Păstrează-te ca fiind o amintire,
Ca să nu te mai iubesc așa mult,
Zboară către alte vise,
Formează alte cărări,
Fură inimi acolo unde nu pot exista urmări,
Pleacă tăcut, doar pleacă,
Fără a-ți face simțită absența!
Tu, dragule dor,
Am învățat că iubindu-te pe tine
Timpul nu e muritor!

La răscrucea prieteniei

Marinescu Iuliana Ioana
Clasa a XII-a Economic A

Îmi amintesc și acum cu drag momentul în care ne-am pregătit pentru concurs.

Teodora mi-a făcut o propunere foarte interesantă, să mergem la un concurs de handbal în echipe diferite și ce credeți? Am acceptat provocarea. Am fost împreună la antrenament înainte de competiție și chiar ne-am descurcat foarte bine.

În ziua competiției am aflat că o să jucăm cu mai multe echipe și cele două care vor rămâne participă la meciul final, căci doar cea care va câștiga o să primească premiul. Eu și prietena mea nu eram în aceeași echipă, dar ne gândeam că nu o să apucăm să ajungem în finală, deoarece erau foarte multe echipe bune și credeam că o să pierdem din prima.

A început prima rundă, echipa mea versus cea mai bună echipă dintr-un alt oraș, care se numea *Lebedele furioase*. Când am aflat, am vrut să mă retrag, dar antrenorul nu a fost de acord. Eram amuzată de numele acestei echipe, însă în același timp și speriată, pentru că era cea mai bună echipă din acel oraș. Am terminat prima repriză cu bine, apoi și următoarea. Câștigasem, eram fericită! Între timp, Teodora s-a interesat cu ce echipă trebuia să joace. Echipa se numea *Pinkyang*, era foarte bună, dar eram absolut convinsă că echipa ei va câștiga. Și așa a fost! Era rândul meu acum cu *Redgirl*. Scorul a fost destul de strâns, era cât pe ce să pierdem, dar am avut noroc că s-a accidentat o fată din echipa lor. Marcaseră două goluri, apoi noi patru și până la urmă am învins. Teodora era foarte fericită pentru noi. Spera că poate avem șansa să jucăm împreună și una dintre noi să se bucure de premiu. Finala se apropia. Era din nou rândul echipei Teodorei și eu o susțineam din toată inima, ca pe cea mai bună prietenă...

Eu și Teodora ne-am întâlnit prima dată în clasa a VI-a, când m-am transferat la o nouă școală. În acea clasă nimeni nu vorbea cu mine. Eram mai grăsuță și păream și puțin mai mare, deși, culmea, la vârstă eram mai mică decât toți. Nici ea nu vorbea cu mine și nici nu mă suporta, până când diriginta noastră a organizat o excursie la munte și am fost repartizate în aceeași camera. A fost șocul vieții ei că trebuia să își împartă spațiul personal tocmai cu mine. În cele din urmă ne-am împrietenit și a observat că nu eram așa cum credea inițial. Aparențele înșală, de obicei! Momentul acela a fost decisiv în prietenia noastră. Pot spune că e cea mai de încredere persoană și că mă pot baza oricând pe ea, putem vorbi absolut orice și chiar dacă nu a trecut prin unele lucruri prin care am trecut eu, încercă să mă înțeleagă și să îmi dea cele mai bune sfaturi. Acum pot spune că suntem de nedespărțit. E cea mai minunată persoană pe care o cunosc și aș vrea să rămână în viața mea pentru totdeauna!

Competiția a devenit foarte interesantă când am văzut că exact echipele noastre au rămas în finală. Îmi doream foarte mult să câștig, dar în același timp mă gândeam cu teamă că, dacă succesul va fi al meu, Teodora poate o să se supere și nu vom mai fi prietene niciodată. În timp ce jucam am încercat să îmi sabotez echipa pentru ca echipa prietenei mele să câștige și ea să fie fericită, dar nu prea am reușit, căci la final, noi am fost câștigători. Când am văzut rezultatul, m-am dus direct la baie, că nu voiam să dau ochii cu ea și să o văd supărată. Am stat 15 minute acolo să mă liniștesc. Când m-am întors m-a surprins foarte mult reacția prietenei mele. Era extrem de bucuroasă pentru mine, iar fericirea ei neașteptată și faptul că se bucura de succesul meu m-a convins de legătura dintre noi.

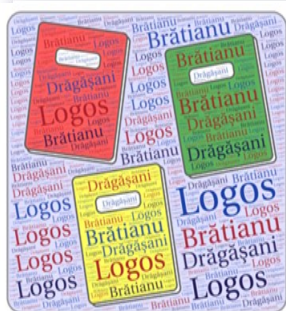
Nu credeam niciodată că vom rămâne prietene după acest concurs și cred că această competiție a fost cel mai bun test pentru a vedea dacă Teodora îmi este cu adevărat prietenă. Și mi-a dovedit că este!

Pericică Răzvan-Valentin - *Relaxare* - IX Economic B

Ghidan-Păpușe Ami - *Emoții* - clasa a IX-a Științele Naturii

**LICEUL
TEHNOLOGIC
BRĂTIANU
DRĂGĂȘANI**

CUPRINS:

Despre Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani - Vătafu Tiberiu Vicențiu	5
Revista <i>Logos</i> – în numele cuvântului - Călinescu Elena Natalia	6
Argoul adolescentului - Boroșanu Anca Nicoleta	7
Mircea Eliade. De la mit la filosofie - Pandelie Daciana Loreta	8
Receptarea poetului național între clișeu, espingere și emoție autentică - Călina Maria-Rebeca	9
Dezvoltarea creativității elevilor prin activități artistico-plastice – Vaida Mihaela	11
Cartea - material spiritual – Călinescu Elena Natalia	13
Premiul Nobel pentru chimie-2022 – Băluțoiu Gina	14
„Știi că...?” 10 curiozități despre anatomia corpului tău – Croitoru Ileana Alina	15
Fenofazele pomilor fructiferi – Înfloritul – Preda Gabriela	16
Oportunități pentru activitățile personale, profesionale și/sau de afaceri - Stroe Marius Gabriel	17
Simpozion național. „O viață sănătoasă, printr-o alimentație adecvată”- Arapalea Anca	18
Profesorul ca mediator între modurile formale - nonformale de învățare – Dumitru Eliza Ramona	19
Pledoarie pentru.....meserie. Mecanic agricol – meseria viitorului - Mărunțelu Ion	21
Croitoria ... o meserie cu tradiție - Ivan Rodica, Fianu Dana, Vaida Mihaela.....	22
Răsfoind prin educație - Lazăr Alexandra Elena	23
Săptămâna antibullying, Spectacol de Crăciun - Butușină Maria.....	24-25
Târgul de Crăciun, Ziua Națională a României - Ispășoiu Carmina, Orăcel Florina	26
Emoție, culoare, prietenie! - Drăgoescu Alina	27
Cartea, cel mai bun medicament... - Toloiu Popa Denisa	28
Aripi timpurii - Lazăr Alexandra Elena	29
L'enfance - Tudose Elena-Denisa	30
Epigrame “Auto “ - Mărunțelu Ion	30
Azi, Saltul - Boroșanu Anca-Nicoleta	31
Tânguie-se vioara..., Tot ce a fost, Intangibilul pe hârtie - Tudose Elena-Denisa	32
Fata din spatele oglinzii - Drăghici Crina Ionela	33
De-ar plânge sălcile, Soarele - Buliteanu Daria Georgiana	34
O toamnă cu ochi verzi, Anotimpuri - Țucneanu Andreea	35
La răscrucea prieteniei - Marinescu Iuliana Ioana	36
Creații plastice.....	37
Cuprins	38

Adresa revistei:

Str. Mihail Kogălniceanu Nr.1
Municipiul Drăgășani,
Județul Vâlcea

ISSN 2068-2654

E-mail: revistalogos.ltb.2022@gmail.com

**LICEU TEHNOLOGIC BRĂTIANU DRĂGĂȘANI
AZI**

Revistă editată cu sprijinul conducerii Liceului Tehnologic Brătianu Drăgășani

© 2023. Liceul Tehnologic Brătianu. Toate drepturile rezervate.

ISSN 2068-2654

